

منشور خانه‌ی آزادی بیان

- 1- خانه‌ی آزادی بیان نهادی است مستقل، فرهنگی و غیرانتفاعی که بر مبنای منشور خود تأسیس و بر اساس اساسنامه‌ی خود برای تحقق هدف‌های منشور فعالیت می‌کند.
- 2 - آزادی بیان اندیشه، تخیل و احساس بی حصر و استثنا در همه‌ی رسانه‌ها و فرآورده‌های فرهنگی، در هر شکل، قالب، ساختار و به هر شیوه حق همه‌گان است.
- 3 - هر شخص حقیقی و نهاد حقوقی در بیان حاصل اندیشه، تخیل و احساس خود در باره‌ی همه‌ی مبحث‌ها و موضوع‌ها و در هر یک از نوع‌ها و گونه‌های آفرینش فکری، ادبی، هنری و در هر شکل، ساختار و قالب آزاد است.
- 4 - هیچ شخص حقیقی، نهاد حقوقی، دولتی و غیردولتی، رسمی و نارسمی، حق ندارد برای محتوا و شکل، زبان و ساختار و چگونگی بیان اندیشه، تخیل و احساس انسان‌ها قید، محدودیت، مرز، حد و چارچوب تعیین، وضع و اعمال کند.
- 5 - اعمال هر گونه سانسور، تحمیل هر نوع خودسانسوری، تک صدایی کردن رسانه‌های دولتی، تهدید، بازداشت، شکنجه و محکومیت خالقان اثرهای فکری، فرهنگی، هنری و ادبی، حق آزادی بیان بی حصر و استثنا را سلب، نقض و پایمال می‌کند.
- 6 - پاسخ بیان فرهنگی و هنری. اندیشه، تخیل و احساس تنها آفرینش و تولید اثرهای فرهنگی، ادبی و هنری است. خانه آزادی بیان با هرگونه پاسخ غیرفرهنگی به آثار فرهنگی مخالف است.
- 7 - هیچ شخص حقیقی و نهاد حقوقی، دولتی یا غیر دولتی، حق ندارد به هیچ دستاویزی یا با توجیه‌هایی چون امنیت ملی، حرمت دین‌ها، توهین به کسان، عقیده‌ها، مذهب‌ها، ملت‌ها، زبان‌ها، فرهنگ‌ها و قوم‌ها یا نمادهای آن‌ها، اثرهای فرهنگی را سانسور کرده و از نشر، پخش یا اجرای فرآورده‌های فرهنگی جلوگیری یا در راه نشر، پخش و اجرای این اثرها مانع‌های حقوقی یا حقیقی ایجاد کند.
- 8- خانه‌ی آزادی بیان با همه‌ی شکل‌های سانسور و خودسانسوری تحمیلی، حذف فرهنگی، تک‌صدایی کردن رسانه‌های دولتی و با تهدید، آزار، تعقیب و زندانی کردن پدیدآورندگان فرآورده‌های فرهنگی به دلیل بیان اندیشه، تخیل و احساس خود، به شیوه‌های مسالمت‌آمیز مبارزه می‌کند.
- 9 - خانه‌ی آزادی بیان دفاع از همه‌ی کسانی را که به اتهام یا به جرم بیان اندیشه و تخیل خود بازداشت یا محکوم شده؛ یا با حذف فرهنگی، آزار، تهدید، محرومیت از کار و فعالیت‌های فرهنگی و برخورد‌های خشونت‌آمیز دیگر رو به رو می‌شوند، در بستر ماده‌ی

19 اعلامیه‌ی جهانی حقوق بشر و در موارد ضروری با بیان نقد از محتوا و شکل‌های آثار، از کارکردها و وظیفه‌های اصلی خود می‌داند.

10- نشر، پخش و ممکن کردن اجرای اثرهای فرهنگی سانسور و ممنوع شده از وظیفه‌ها و کارکردهای خانه‌ی آزادی بیان است.

11- هر شخص حقیقی و نهاد حقوقی که منشور خانه‌ی آزادی بیان را باور دارد و در سانسور و حذف فرهنگی نقش اثبات شده ندارد، گذشته از زبان، ملیت، دین، عقیده و جنسیت، می‌تواند چون عضو وابسته یا پیوسته یا باز با خانه‌ی آزادی بیان همکاری کند.

12- خانه‌ی آزادی بیان می‌تواند برای تحقق و پیگیری هدف‌های منشور خود با هر شخص حقیقی و نهاد حقوقی رسمی یا نارسمی در موردها و برنامه‌های مشخص همکاری کند مشروط بدان که این همکاری با استقلال خانه‌ی آزادی بیان و هدف‌های منشور آن مغایرت نداشته باشد.

13- خانه‌ی آزادی بیان هزینه‌های خود را از حق عضویت، برگزاری جلسه‌ها، سیمینارها و جشنواره‌های فرهنگی، هنری، تولید و عرضه کالاهای فرهنگی و دریافت کمک از شخص‌های حقیقی و نهادهای حقوقی تامین می‌کند. دریافت کمک از شخص‌های حقیقی و نهادهای حقوقی مشروط بدان است که این کمک‌ها با استقلال خانه‌ی آزادی بیان و منشور آن مغایرت نداشته باشد.

منشور خانه‌ی آزادی بیان در 13 بند در نشست های هیات دبیران منتخب خانه آزادی بیان تدوین و در 17 خرداد 1390 برابر با 7 ژوئن 2011، به تصویب هموندان رسید.

هیأت دبیران:

منصور کوشان، نیلوفر بیضایی، فرج سرکوهی، اسفندیار منفردزاده، حسین نوش‌آذر